

1.

Op de brug van het schip zijn alle medewerkers in rep en roer. Alles wordt in werking gesteld om de dreiging te identificeren. De onbekende boten die met hen meevaren, op de boeg van iedere boot staat in bloederrige letters de naam van de jonge vrouw geschreven, reageren niet op het contact dat er met hen wordt gezocht. De jonge vrouw is in een hoekje van de ruimte op een bank neergelegd onder toezicht van George, in ieder geval totdat de dokter er is om de zorg voor de vrouw van hem over te nemen. Gelukkig laat de dokter niet lang op zich wachten. Al snel kan George weer terug naar zijn werkplek en samen met zijn collega's de bewegingen van de verschillende voertuigen in kaart brengen. Naast hem zit Mirthe druk te bellen met het vaste land van Denemarken, Zweden en Noorwegen. Ze vraagt nadrukkelijk om versterking en legt uit hoe de situatie ervoor staat. George kijkt haar enigszins bezorgd aan, maar al snel knikt ze tevreden.

'Versterking is onderweg, kapitein,' zegt ze met luide stem, zodat iedereen het goed kan horen. Kapitein Beau knikt en kijkt uit over de wateren die zich voor hem uitstrekken. In de verte lijken de eerste boten hun kant op te komen, versterking is nabij. De hulptroepen zullen proberen om de dreiging uit te schakelen. Ondertussen zijn de beveiligers van de Color Line nog altijd druk in de weer met het beschermen van de veiligheid van iedereen aan boord. Tot nu toe hebben de onbekende voertuigen nog geen poging gedaan om aan boord te komen. De afwachterende en toch dreigende houding van de voertuigen en hun opvarenden zorgen voor de nodige spanning en onrust bij personeel en passagiers. Het is een groot gedeelte van de passagiers van het schip niet ontgaan dat ze stilliggen. De nodige mensen nemen een kijkje op het buitendek, om vervolgens door het personeel rustig en zo vriendelijk mogelijk weer terug naar binnen te worden begeleid.

In het half uur dat volgt zijn er de nodige oproepen te horen over de boordradio. Verschillende kleinere boten varen heen en weer rondom het schip. Schoten klinken en er wordt zichtbaar gevochten tussen de verschillende groepen mensen. Af en toe laat een nieuwsgierige passagier zijn gezicht zien op het buitendek, om vervolgens weer direct terug te worden gestuurd naar binnen door een oplettende beveiligers. Het personeel aan

boord van het schip heeft het er maar druk mee. Ondanks de korte boodschap van de kapitein aan alle opvarenden blijven de mensen nieuwsgierig. Mensen willen graag met eigen ogen aanschouwen wat er buiten het schip aan de hand is en met wat voor dreiging ze te maken hebben.

Vaag krijgt Alexandra flarden van de gesprekken op de brug mee. Ze hoort hoe iemand met rustige en vriendelijke stem tegen haar praat en dat er op de achtergrond bevelen worden gegeven aan verschillende mensen. Dokter Guus ziet dat ze bij bewustzijn komt en pakt haar hand vast. Met zachte stem praat hij tegen haar, probeert haar uit te leggen waar ze is en wat er aan de hand is. Daarna gaat hij over op meer alledaagse onderwerpen, gewoon om tegen haar te praten. Zonder uitleg van haar of van de mensen om haar heen weet dokter Guus wat de reden van haar flauwte is. Ze had al niet veel bij te zetten. Ondervoed en verzwakt kwam ze aan boord van het schip. De toenemende spanningen, de druk waaronder ze gebukt gaat en het nieuws van een ongeplande zwangerschap... Het is allemaal niet niks. De huidige dreigingen zijn haar te veel geworden. Haar lichaam heeft haar willen beschermen en heeft zichzelf uitgeschakeld. Puur ter bescherming van zichzelf en het kindje dat in haar binnenste groeit. Nu hij haar hier zo ziet liggen, mager en de uitputting nabij, beseft hij dat het volgende gedeelte van haar reis extra belastend zal zijn. Vooral als ze de komende tijd niet aansterkt. Ondanks de plannen die ze hebben gemaakt en de voorbereidingen om haar te ondersteunen, zal het de vraag zijn of ze het gaat redden. Haar lichamelijke en mentale conditie is niet in haar voordeel.

Dan gaat de deur van de lift open en stappen twee mannen met de nodige wapens op zak de ruimte binnen.

‘Kapitein, kan ik u even spreken?’ Het is Pete die het woord neemt. Hij neemt de kapitein apart en vertelt hem over de dreiging die zich buiten het schip afspeelt. Pete is in contact geweest met alle betrokken instanties en heeft de leiding gekregen over de situatie. Alle betrokken mensen krijgen van hem instructies. De kapitein staat zijn plek af en beveelt zijn mensen alle opdrachten van Pete op te volgen.

‘Veiligheid boven alles!’ schreeuwt kapitein Beau door de ruimte.

De tweede man die uit de lift is gestapt, blijft even staan en kijkt de ruimte rond. Hij heeft de nodige informatie van Pete gekregen, maar is hier niet om zich met de veiligheid te bemoeien. Er is maar één ding dat hem aan het hart gaat en dat is Alexandra. Het duurt niet lang voordat

hij haar op de bank ziet liggen, onder toezien oog van de dokter. De man stapt op hen af en bukt zich naast de jonge vrouw.

‘Alexandra, ik ben er. Ik ben hier. Hoor je me?’

‘Jullie kennen elkaar, neem ik aan?’ vraagt dokter Guus en kijkt van Alexandra naar de man.

‘Ja,’ antwoordt hij. ‘Wij reizen samen, we horen bij elkaar.’ Dokter Guus realiseert zich dat dit de man is over wie hij verhalen heeft gehoord, dit is de mogelijke vader van de nieuwe baby. Beide mannen kijken naar het verzwakte lichaam van de mooie, jonge vrouw. Guus weet ook dat dit de man is die haar zal beschermen en begeleiden tot het einde van de reis of het einde van zijn leven.

‘Ze is erg verzwakt. De hele reis en alle spanningen hebben behoorlijk hun tol geëist. Ze moet aansterken en vooral eten. Helaas houdt ze door de misselijkheid niet voldoende binnen, maar het is echt belangrijk dat ze iets gaat eten. Ze heeft de energie en kracht nodig. Niet alleen voor het-geen haar lichaam nodig heeft, maar ook voor de inspanningen die ze de komende tijd nog zal moeten leveren. Natuurlijk is op dit moment alles mooi meegenomen. Als je haar daarmee zou kunnen helpen, zorgen dat ze voldoende eet en drinkt, moet het zeker goedkomen. Pete is op de hoogte van de voorbereide plannen om jullie op weg te helpen tijdens het laatste gedeelte van de reis. Je moet er rekening mee houden dat het laatste stuk het zwaarst gaat zijn, vooral qua terrein. Het is niet overal gemakkelijk om je voort te bewegen in de ruige natuur van Noorwegen, maar dat is een zorg voor later. Vooralsnog blijven jullie nog even aan boord van het schip. Het is het beste voor Alexandra als jullie de reis pas voortzetten als ze voldoende is aangesterkt, al betwijfel ik of jullie zoveel tijd krijgen. Wellicht dat zij pas echt de rust krijgt om aan zichzelf te denken zodra dit alles achter de rug is en ze écht veilig is,’ vertelt dokter Guus. Na dit gezegd te hebben en door Vince bedankt te worden voor de goede zorgen, gaat de dokter terug naar zijn hut. Wellicht hebben meer mensen zijn zorg nodig na alle commotie aan boord.

Vince gaat naast Alexandra op de bank zitten en neemt haar handen in de zijne. Zachtjes praat hij tegen haar, stelt haar gerust. Al snel ziet hij dat haar lichaam tot rust komt. Haar ademhaling wordt rustiger en regelmatig. Ook de kleine, onwillekeurige bewegingen in haar lichaam nemen af, tot ze na een tijdje helemaal verdwenen zijn. Terwijl hij haar handen vast blijft houden en in gedachten bij haar is, probeert hij ook te